

A o to głównie chodzi mieszkańcom miasta Maryenbadu, aby zjeżdżało tutaj jak najwięcej kuracuszów, którzy cierpią na „zatłuszczenie portmonetek“, na co oni posiadają znakomity i niezawodny środek.

Z tego właśnie powodu ś. p. król Edward VII. cieszył się ogromną sympatią Maryenbadczyków,

Belem, gdzie ministrowie i deputowani składali mu życzenia. Na przemowę prezydenta ministrów, który przedłożył mu dymisy gabinetu, odpowiedział Arriaga podnosząc z uznaniem zasługi dotychczasowych kierowników portugalskiej polityki, zwłaszcza zaś prezydenta ministrów i prosił go, aby prowadził dalej sprawy państwowe aż do chwili ukonstytuowania się nowego gabinetu, co niebawem nastąpi.

Wybór Arriagi przyjęto entuzjastycznie. Miasto przystrojono: odświętnie i iluminowano, tysiące ludności wyległo na ulice, wznosząc okrzyki na cześć nowego prezydenta. Podobne manifestacje odbyły się także i na prowincyi, a nigdzie nie zakłócono spokoju pomimo silnego odłamów partii republikańskiej i wytężonej agitacji monarchistycznej.

Dr. Manuel Arriaga, liczący obecnie siedmdziesiąt pięć lat wieku, był pierwotnie profesorem uniwersytetu w Coimbrze i pozostawał w stosunkach zażyłych z rodziną królewską, które jednak zerwał, nie mogąc z tem pogodzić swych republikańskich zapatrywań. Od czasu rewolucyi zajmował się adwokaturą, prowizoryczny rząd powierzył mu następnie stanowisko jeneralnego prokuratora przy najwyższym trybunale.

Jest to osobistość w całej Portugalii nadzwyczaj popularna, zwłaszcza od czasu jego gwałtownego wystąpienia przeciw znienawidzonemu dyktatorowi Joao Franco.

Według ustaw zasadniczych okres urzędowania prezydenta trwa lat cztery, ponowny wybór jest wykluczony. W czasie swej prezydentury będzie miał Arriaga do walczenia z niejedną trudno-

ścią, rząd młodej republiki nie jest jeszcze należycie skonsolidowany, a stałe temu na przeszkodzie głównie rozłam wśród samej partii republikańskiej i zachowanie monarchistów, którzy ciągle jeszcze ludzą się nadzieją, że uda im się przeciw wprowadzić na tron wypędzonego króla Manuela.

W czasie wyboru Arriagi pełnił prowizorycznie funkcje prezydenta Teofil Braga.

Równocześnie z wyborem prezydenta wchodzi

w życie i nowa konstytucja uchwalona przez Zgromadzenie narodowe, które także powzięło uchwałę o dyetach dla deputowanych i senatorów i uchwaliło pensję dla prezydenta republiki.

Ponadto odbył się także wybór siedmdziesięciu jeden senatorów, którzy mają być wybrani z pomiędzy deputowanych, liczących więcej niż trzy-

Zaślubiny na serbskim dworze: Wielki książę Jan Konstantynowicz i księżniczka Helena Karageorgiewiczówna.

którzy wiedzieli, co mu mają do zawdzięczenia. Gdy go nie stało, poczuł dotkliwie jego brak i w dowód wdzięcznej pamięci kosztem miasta wmurowali pamiątkową tablicę z niemieckim napisem: *Ihrem Königlichen Gönner Eduard VII. die dankbare Kurstadt.*

Anglicy z jednej strony zadowoleni są tym dowodem uznania dla swego bądź co bądź genialnego władcy, który przez kilka lat kierował polityką światową, z drugiej jednak niemile ich dotyka niemiecki szowinizm, który kazał Maryenbadczykom umieścić napis tylko w języku niemieckim.

Pierwszy prezydent Rzeczypospolitej portugalskiej.

Najmłodsza z europejskich Rzeczypospolitych przystąpiła z końcem sierpnia do wyboru swego prezydenta. Na wynik oczekiwano z ogromnym napięciem, chodziło bowiem o to, czy zwycięży odłam radykalny partii republikańskiej, czy też umiarkowany. Wybór padł na dra Manuela d'Arriaga, przedstawiciela umiarkowanych republikanów, który otrzymał 121 głosów na 217 głosujących, podczas gdy jego kontrkandydat, radykał Bernardino Machado, dotychczasowy minister spraw zagranicznych, pozostał w mniejszości, zdobywając tylko 86 głosów.

Prezydent zgromadzenia narodowego ogłosił wśród burzliwych oklasków wynik głosowania, prezydent Arriaga złożył zaś publiczne oświadczenie, że ma silną i nieugiętą wolę strzedz wiernie konstytucji, dbać o dobro ogółu i bronić niezawisłości ojczyzny.

Strzały armatnie powiadomiły Lizbonę, a z nią cały kraj, że wybrano pierwszego prezydenta republiki. Arriaga złożył natychmiast przysięgę i w ponownej przemowie prosił, aby zapomniano o błędach przodków, by pogodziły się powaśnione ze sobą stronnictwa i zabrały do wydatnej pracy dla dobra ojczyzny i umocnienia stanowiska nowego rządu.

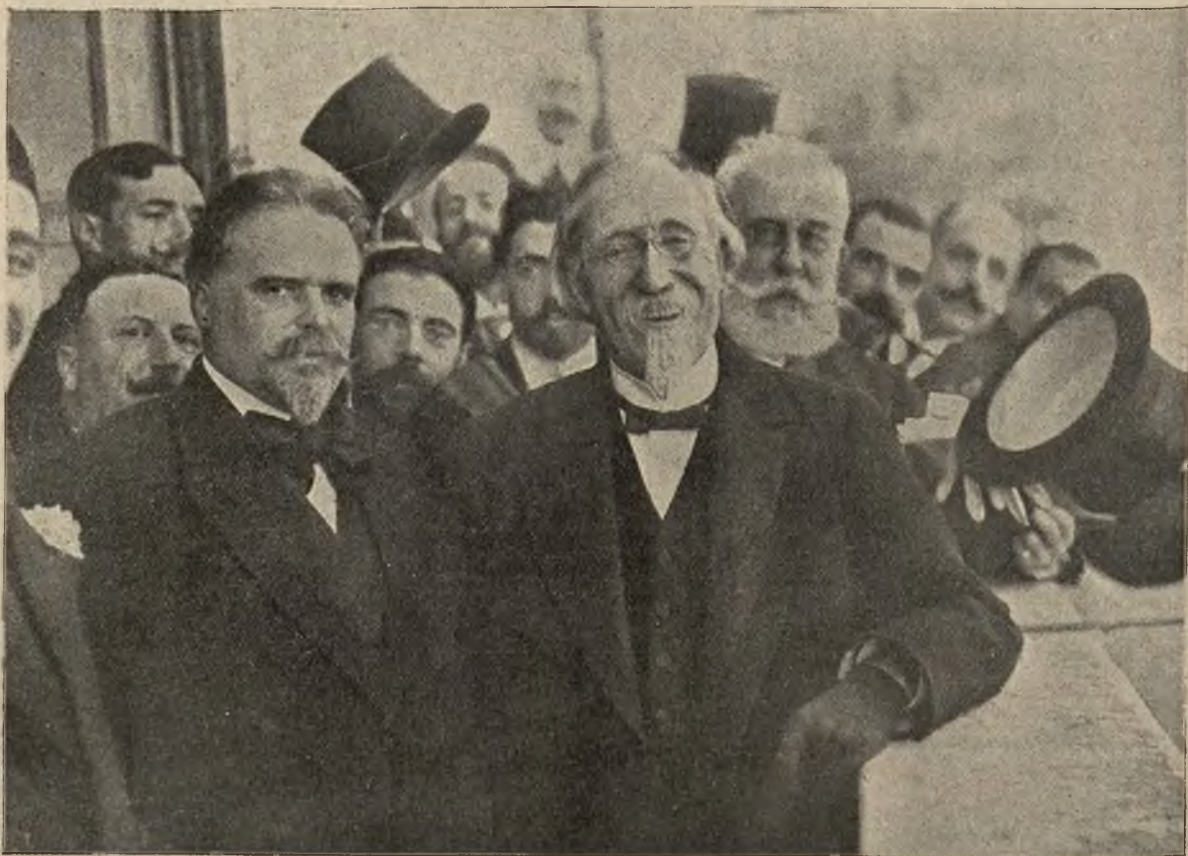
Następnie udał się nowy prezydent do pałacu

Pierwszy prezydent Rzeczypospolitej portugalskiej: Dr. Manuel d'Arriaga, dotychczasowy jeneralny prokurator najwyższego trybunału.

dzieści lat wieku. Mandat do senatu i Izby wygasa z końcem sesji parlamentarnej.

Pewną obawę w sferach rządowych wywołała kwestya uznania nowej republiki przez europejskie mocarstwa. Uznanie jej ze strony Francji nadeszło właśnie w dniu wyboru prezydenta, inne są tylko kwestyą czasu.

Pierwszy prezydent Rzeczypospolitej portugalskiej: Nowoobрани prezydent dr. Manuel d'Arriaga w czasie owacy, zgłodowanej mu przez ludność bezpośrednio po wyborze.